

det var dog maaskee muligt, naar jeg har faaet Leilighed til at gjøre mig nærmere bekendt med Betænkningen, som først idag er kommen mig tilhænde, at man kunde komme tilrette derom. Jeg ønsker kun, at Sagen maa blive fremmet, ingenlunde af den Grund at jeg troer, der — som en æret Landssthingsmand har antydet — hviler nogen Skyld paa mig for, at Sagen ikke er kommen tidligere frem; men det er med Hensyn til de Duffer, som i lang Tid have været yttrede, saavel paa Island som her, om at en større Frihed for Islands Handel snarest muligt kunde komme til Opfyldelse, at jeg ønsker Sagen fremmet. Jeg vilde endog i fornødent Fald beqvemme mig til at gaae ind paa nogen Afvigelse fra, hvad jeg ellers maatte ansee for det meest Passende, naar jeg sandt, at Sagen derved virkelig paa den for alle Bedkommende tjenligste Maade kunde blive fremmet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens 2den Behandling, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Den følgende og sidste Sag paa Dagsordenen er 2den*) Behandling af Forslag til Grundlovsbestemmelser om Forandring i Grundloven af 5te Juni 1849. Der er til denne Behandling fremkommet Endringsforslag til § 2 og til § 5 af Premierministeren, som have været trykt omdeelte paa de Herrers Pladser. Jeg skal først sætte § 2 med det dertil stillede Endringsforslag til Forhandling og paafølgende Afstemning.

De ommeldte Endringsforslag vare disse:
Til § 2.

1) Forslag af Premierministeren:

At istedet for dennes 3de og 4de Passus

(„Tilveiebringelsen af det Mandskab . . . at staffe tilveie“) fattedes:

„Bestyrelsen af Udskrivningen til Krigstjeneste i Hæren og Flaaden, af Hælsredninger til Hæren og af det militære Indquarteringsvæsen, derimod ikke Lovgivningen om disse Gjenstande;“

Til § 5.

2) Forslag af Premierministeren:

At § 5 udgaaer, og at i sammes Sted indsættes følgende Bestemmelse:

„Med Lov fastfattedes, naar nærværende Grundlovsbestemmelser skulle træde i Kraft.“

Premierministeren: Det er en vigtig Omandring i det af Folkethinget vedtagne Udcast til Grundlovsbestemmelser, hvorom her er Spørgsmaal, en Endring, som Regjeringen anseer for saare vigtig, for at det store og vigtige Formaal, hvorom her er Tale, skal kunne bringes til sin Fuldstændelse. Det maa vel bemærkes, at her aldeles ikke er Tale om at gjøre Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet til Hæren og Flaaden til et Fællesanliggende eller henlægge det under noget Fællesministerium, saalidt som under Fællesforamlingen. Hvad Bestyrelsen af Udskrivningen til Hæren og Flaaden samt Indquarteringsvæsenet angaaer, anerkjender Regjeringen, at det fremdeles som hidtil skal være et særligt Anliggende og henhøre under Indenrigsministeriet for Danmark og under vedkommende Ministerier for Hertugdømmerne. Derved opnaaes det, som man har havt Grund til at ønske, at Spørgsmaalet om, hvilke Individuer der skulle udskrives til Krigstjeneste, afgjøres af en borgerlig Autoritet. Forinden de Paagjældende blive indkaldte til Krigstjeneste, høre de under de borgerlige Autoriteter. Det er derfor, at en Myndighed, som er sammensat af civile og militære Elementer, men hvori dog en civil Dyrighedsmand har Forsæde, afgjør Spørgsmaalet. Denne civile Mands tilkommende Deeltagelse i Bedømmelsen tilligemed de militære beholde da fremdeles denne Myndighed. Dersom man vilde gjøre en Forandring i denne Henseende, kunde det vistnok have

*) Sagens 1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1942—1990.